

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacacione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

688. Si duo sint data mandata eodem anno, mense, die, loco, testibus, ac
Notario iisdem, contraria tamen, cui ex illis standum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

hæc verba pugnant cum jure communi, ac proinde continant, quod jure fieri non potest; cum non magis pugnent cum jure communi, seu concedi non soleant, quam illa clausula; literis non expeditis etiam per successorem solvenda. Sic, si constitutus ad resignandum sub pensione cum potestate illam transferendi, resignavit reservatâ pensione, sed sine facultate eam transferendi, resignatio est nulla. Azor. in fine, cit. q. 12. Paris. cit. q. 17, n. 46. juncto n. 32. & 33. contra Caputq. decisi. 89. p. 3. sententem, valere in hoc casu resignationem, eò quod qui facit mandato contigua vel vicina, non dicitur excedere fines mandati. Idem est, si constitutus ad resignandum sub pensione libera, & exempta, resignavit quidem sub pensione, sed non sub libera, & exempta. Azor. loc. cit. Sic in hæc responsum generali, si constitutus ad resignandum simpliciter, resignat sub reservatione pensionis, nulla erit resignatio; eò quod ad conditionem resignationem mandatarum non habuerit: nec dici possit, quod mandarius excedens mandatum, utiliter gerat negotium mandantis. Castrop. loc. cit. n. 8. contra Azor. q. 12. Quodsi tamen constitutus ad resignandum in favorem Titii modo, & formâ, & conditione, quæ Procuratori videbuntur, & reservatâ pensione cuicunque voluerit, is resignet in favorem Titii, reservatâ pensione ipsi mandanti; valida videtur resignatio, & facta melior conditio domini, seu mandantis abfque eo, quod fines mandati fuerit egressus. Azor. l.c. Paris. n. 78. Quodsi etiam in mandato aliud nihil expressum, quam ut reservetur pensio, & deinde supplicia signata fuit cum clausula de exemptione pensionis, & postea Procurator consensum praestitit absque clausula de exemptione pensionis, & similiiter litera expedita abfque dicta clausula; validam adhuc fore resignationem, seu dictum consensum per Procuratorem praestitum, tradit ibidem Azor, cum Paris. à num. 51. quia consensus hic, & litera cum mandato concordant, & ut habet regula Cancellariae, judicandum non est juxta supplicationis, sed secundum literarum tenorem; & dum Principe concessit quid amplius, quam in libello supplici petiitum, concessio continet hanc tacitam conditionem, si parres uti voluerint dicta concessionem.

3. Denique constitutum ad resignandum in favorem personæ per ipsum hunc constitutum Procuratorem nominandæ, seu cui ipse Procuratorem nominare, possit Procuratorem nomine seipsum, tradit Paris. à n. 102. ex Bursat. cons. 380. vol. 4, & cum eis Azor. Confirmantque id à pari, quod, qui constitutus Procurator ad eligendum vel nominandum, non possit seipsum eligere vel nominare. l. si mandavero. §. si tibi centum, ff. mandati. c. per nostra, de jurep. c. Cumana, de elect. Patronus seipsum presentare nequit, de quo vide dicta alias. Is, cui data facultas ad vendendum pignus, cui voluerit, non potest sibi ipsi vendere pignus: is, cui tradita pecunia, ut det illam, cui voluerit, non potest eam sibi reservare; quamvis Executor, vel alius constitutus ad distribuendum pecuniam inter pauperes, possit sibi ipsi dare, vel applicare, v.g. monasterio suo, si egeat. Rationem etiam hujus rei hauc dat Paris. n. 114. ne tales eligentes, praesentantes, nominantes seipso in vitium ambitionis inclinant. Et hinc limitandum illud: *Charitas incipit a seipso: nimurum, si tali charitati admixta non sit ambitio, utl ea tali distributione pecuniarum non sit admixta, dum sibi ipsi ex ea quis tribuit, ut*

Paris. à n. 117. Item quia mandatum hoc, ut Paris. n. 115. videatur continere tres personas, coniunctuentem, constitutum, & tertium, in cuius favorem facienda resignatio, unde videatur non servari ejus forma, si constitutus seipsum nominet ad beneficium.

Quæstio 688. Si duo reperiantur data mandata eodem anno, mensæ, die, loco, testibus, ac Notario iisdem, contraria tamen, v.g. quorum unum sit ad simpliciter resignandum, alterum ad resignandum in favorem, cui ex illo standum?

Responeo: Utrumque esse invalidum, & nullius momenti, & hinc facta resignatio in vigore unius ex illis est invalida. Paris. l. 9. q. 23, n. 1. & 2. citans Selv. de benef. p. 2. q. 15. n. 15. & Rotan. dum enim mandata sunt in qualitate diversa, propter incertitudinem utrumque est invalidum. Paris. cit. n. 2. juxta l. duo sunt Titii. ff. de testamentis, & Abbo. in c. in nostra, de rescrip. non fecus ac contingit in duobus codicillis, in duobus rescriptis, in duabus sententiis diversis, & contrariis. Paris. ibid. n. 3. ex Jafon. in l. ult. à n. 31. c. de editio divi Adriani toll.

Quæstio 689. An, si Procurator resignet in favorem inhabilis, vacet beneficium resignatum?

1. **R**esponeo primo: Si ei à mandante denominatus fuit persona illa, in cuius favorem renunciare debebat, & ea reperiatur inhabilis; mandante inculpabiliter non sciente de illa inhabilitate, noui magis vacabit beneficium, vi talis resignationis in talen factæ per Procuratorem, etiam conscientum talis inhabilitatis, ac si ipse per se resignasset tali, juxta dicta alias. Sicut econtra vacabit beneficium, per talen resignationem, si mandans sciens inhabilitatem tali persona, nihilominus mandavit Procuratori inciso de talen inhabilitate, in talen resignare. Paris. l. 9. q. 21. n. 8.

2. **R**esponeo secundo: Si constitutus Procurator ad resignandum in favorem illius, cui ipse voluerit resignare; & resignavit inhabili, videatur adhuc non vacare beneficium vi talis resignationis, & ea resignatio omnino invalida in ordine ad jus abdicandum à resignante, cum talis Procurator egressus censeatur fines mandati sui, in quo aliud velle non presumitur mandans, quam ut beneficium suum obveniat habili.

Quæstio 690. An Procurator constitutus ad concordandum super beneficio cum quibuscumque conditionibus, vi hujus mandati possit illud beneficium resignare?

Responeo negativè: Eò quod cesso sit donatione, & facultas donandi non censeretur data, nisi expresse dicatur, sempèque præsumatur pro non donatione. Paris. l. 9. q. 19. à n. 1. Qui tamen id ipsum etiam sic limitat n. 8. nisi esset data recompensa aequivalens vigore resignationis, vel causa esset dubius; utroque enim hoc casu posse resignari vi talis mandati juxta notata per DD. in l. contra juris. §. si filius. ff. de patris.

Quæstio